

Den Grundsætning, som her er foreslaaet til Gjennemførelse, er en Grundsætning, som ogsaa i andre Lande har faaet Anvendelse, ikke blot i samme Grad, men endog en meget mere omfattende og betydelig Anvendelse.

Jesperfen: Jeg skal blot bemærke, at det naturligtvis vilde have været correctere, om jeg havde udtrykt mig saaledes, som jeg ogsaa meente, at det kun var Expropriationen, der var Gjenstand for Fordeling af Udgifterne. Dette skal jeg saaledes berigtige. Grunden til, at jeg ønskede den ærede Ministers Udtalelse i denne Sag, var ikke alene den, at jeg ønskede mig selv oplyst om Forholdene, men jeg ansaae det for rigtigt med Hensyn til de paagældende Beboere i Jylland, at de ogsaa kunde faae nærmere Oplysning om, hvorfor det ved Anlægget af denne Jernbane var ordnet saaledes, som det er, med Hensyn til Expropriationen, en Foranstaltning, der let kunde foranledige, at de fattede den Mening, at de vare lidt ugunstigere stillede end deres Landsmænd i Sjælland. Nu har den ærede Indenrigsminister udtalt sig i denne Anledning, og skal jeg derfor heller ikke videre gaae ind paa denne Sag.

Bloch: Det glæder mig, at den ærede Landsþingsmand fra Lolland (Jesperfen) har villet paatale Jydernes formeentlige Ret. Jeg har ikke gjort det, da jeg erkjender, at dersom Jyderne vilde anke over, at de skulde bære Halvdelen af Expropriationsomkostningerne ved Anlægget af den foreslaaede jydsk Bane, da maatte Beboerne i de andre Provindsfer i Danmark, navnlig Sjælland, ogsaa kunne anke over, at Statskassen skulde paatage sig større Opoffrelser med Hensyn til den jydsk Bane end med Hensyn til den sjællandske.

Tang: Jeg maa ogsaa takke den ærede 2den Landsþingsmand for 5te Kreds (Jesperfen) for den Interesse, han har vist for Jyderne saavel i Sagen i dens Heelhed som ogsaa i dette enkelte Punkt. Jeg vil dog tillige anmærke, ialtsald som Beviis paa, hvor hjerteligt man ønsker en Jernbane i det vestlige Jylland, at Ringhøbing Amt har tilbudt selv at

afholde Omkostningerne ved Expropriationen; hvad mig angaaer, da har jeg ofte sagt, og siger endnu, at vilde de komme med en Jernbane til mig, og gaae tværs igjennem mit Sovekammer og skraaet igjennem min Spisestue dermed, saa vilde jeg sige mange Tak, jeg skal nok faae Sovekammer og Spisestue andre Steder, men jeg siger Tak for Jernbanen.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges med 33 Stemmer mod 1.

Lüttichau: Jeg vil tillade mig at foreslaae et Udvalg nedsat i denne Sag.

Formanden: Spørgsmaalet, om der skal nedsettes et Udvalg, er saaledes under Forhandling.

Bjerring: Maaskee jeg dog maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at idag netop for 14 Dage siden havde vi Fæstefagen til 1ste Behandling. Dengang blev der foreslaaet at nedsette et Udvalg, men fra flere Sider blev der yttret, at det vilde være det Samme som at forhindre, at denne Sag kunde bringes tilende i denne Sæssion. Der er nu, som sagt, gaaet 14 Dage siden den Tid. Troede man dengang, at det, at nedsette et Udvalg, vilde være det Samme som at forhindre, at Sagen bragtes tilende, saa maatte der være saameget mere Grund til at gaae ud fra denne Forudsætning, hvis man idag skulde falde paa at nedsette et Udvalg. Hertil kommer den Omstændighed, at, medens hiin Sag, hvort man ikke vilde nedsette et Udvalg for 14 Dage siden, ikke havde været i Udvalg i det andet Thing, og ikke havde været underkastet synderlig Discusssion der, saa har nærværende Sag været behandlet af et Udvalg i det andet Thing, og været underkastet meget vidtløftige Forhandlinger. Jeg troer derfor ikke, at Thinget nu paa nogen Maade kan gaae ind paa at nedsette et Udvalg, uden dermed at give den Mening tilkjende, at denne Sag skal forhindres. Da jeg nu ikke er af denne Mening, skal jeg